

بررسی پارامترهای طبیعی خون گاوهای بومی سرابی بر حسب سن و جنس

● سعید نظیفی حبیب‌آبادی، استادیار کلینیکال پاتولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز
● علی مجابی، دانشیار بخش بیوشیمی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران

مقدمه

مطالعات درمانگاهی نشان می‌دهند که اکثر بیماریها اثر خود را بر روی خون بیماران ظاهر می‌سازند، به طوریکه بعضی از بیماریها بر روی پارامترهای هماتولوژیک و بعضی دیگر بر روی تعداد و مرفولوژی یاخته‌های خونی اثر گذاشته و موجب تغییراتی می‌شوند. خون همانند انیتهای تابناک منعکس کننده اکثر بیماریها می‌باشد. از این رو به منظور کمک و راهنمایی در تشخیص بیماریهای گاوهای نژادهای مختلف ابتدا باید مقادیر پارامترهای مختلف خون گاوهای سالم همان نژاد را در اختیار داشت تا با مطابقت آنها با پارامترهای خونی دامهای بیمار و در نظر گرفتن نشانههای بیماری، نوع بیماری را تشخیص و درمان صحیح‌تری را ارائه نمود. در این راستا ضروری بود که وضعیت مشخصی از پارامترهای هماتولوژی گاوهای بومی نژاد سرابی بر اساس عوامل فیزیولوژیکی، سن و جنس در دست باشد. در زمینه پارامترهای هماتولوژی خون گاوهای نژاد خارجی تحقیقات وسیعی صورت گرفته است (۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۴، ۳۵، ۳۶، ۳۷، ۳۸، ۳۹، ۴۰، ۴۱).

تاکنون در ایران بر روی پارامترهای هماتولوژیک خون گاوهای بومی نژاد سرابی هیچگونه تحقیقی صورت نگرفته است. با انجام این تحقیق اولاً تابلوی طبیعی پارامترهای خونی گاو بومی سرابی بر اساس شرائط محیطی و منطقه‌ای ایران به دست می‌آید. ثانیاً از تابلوی طبیعی به دست آمده در

چکیده

به منظور ارائه تابلوی طبیعی پارامترهای خونی گاوهای بومی نژاد سرابی در شرایط ایران نمونه‌های خون ۲۵۵ رأس گاو بومی سرابی در دو جنس نر و ماده و در سنین مختلف کمتر از ۶ ماه، ۶-۱۸ ماه، ۱۸-۳۶ ماه، ۳۶-۶۰ ماه و بیشتر از ۶۰ ماه مورد آزمایشات مختلف هماتولوژیک قرار گرفتند. مقایسه نتایج به دست آمده از بررسی پارامترهای خونی گاوهای بومی سرابی نشان داد که میزان هماتوکریت گاوهای بومی سرابی از میانگین هماتوکریت اکثر گاوهای نژاد خارجی کمتر و به همین دلیل میزان MCHC این گاوها از گاوهای نژاد خارجی بیشتر می‌باشد. در ضمن درصد و تعداد مطلق آنوزینوفیل‌های خون گاوهای بومی سرابی نیز کمتر از گاوهای نژاد خارجی می‌باشد. در گاوهای سرابی با افزایش سن، تعداد گلبولهای قرمز کاهش، هموگلوبین افزایش، هماتوکریت افزایش، MCV افزایش، MCH افزایش، MCHC کاهش، تعداد پلاکتها کاهش، تعداد گلبولهای سفید کاهش، تعداد مطلق نوتروفیلها و لنفوسیتها و منوسیتها کاهش و درصد تعداد مطلق آنوزینوفیلها افزایش می‌یابد ($P < 0/001$). تعداد گلبولهای قرمز، تعداد پلاکتها و تعداد گلبولهای سفید خون گاوهای نر سرابی بیشتر از گاوهای ماده سرابی می‌باشد ($P < 0/05$).

تشخیص دقیقتر بیماریهای مختلف گاوهای بومی استفاده می‌کنند. ثالثاً تفاوت‌های اساسی پارامترهای هماتولوژی خون گاوهای بومی ایران با گاوهای نژاد خارجی مقایسه و سنجیده می‌شود.

مواد و روشها

نمونه‌های خون ۲۵۵ رأس گاو بومی سرابی در دو جنس نر و ماده و در سنین مختلف کمتر از ۶ ماه، ۶-۱۸ ماه، ۱۸-۳۶ ماه، ۳۶-۶۰ ماه و بیشتر از ۶۰ ماه مورد آزمایشات مختلف هماتولوژی قرار گرفتند. گاوهای ماده در ۵ گروه سنی مذکور و گاوهای نر تنها در دو گروه سنی کمتر از ۶ ماه و ۶-۱۸ ماه مورد نمونه‌گیری و آزمایش قرار گرفتند زیرا گاوهای نر در سنین بالا در سطح گله نگهداری نمی‌شدند. تعیین سن گاوهای مورد مطالعه براساس شماره گوش و کیل گاو و محتویات شناسنامه و پرونده آنها صورت گرفت. گاوهای مورد مطالعه متعلق به مرکز تحقیقات دامپروری و پشتیبانی گاو بومی سرابی حکیمیه واقع در جاده قدیم کرج - قزوین و وابسته به وزارت جهاد سازندگی بودند. تغذیه گاوهای مورد مطالعه بر اساس جداول تغذیه تنظیم شده و جیره غذایی متناسب با وضعیت سن، جنس، شیروری، آبستنی و سایر حالات تنظیم شده بود. کلیه گاوها به ظاهر سالم بودند، به طوریکه قبل از هر بار خونگیری اطمینان حاصل می‌شد که هیچگونه آثار ظاهری بالینی نداشته باشند. در مان ضد انگلی و واکسیناسیون گاوها به صورت متداول در سطح گله انجام می‌شد.

خونگیری در گوساله‌ها از ورید گردنی و داج و در گاوها از ورید دمی توسط لوله‌های ونوجکت حاوی EDTA انجام می‌شد. پس از نمونه‌گیری شماره گوش و کیل گاو مورد آزمایش یادداشت می‌گردید. شمارش تعداد گلبولهای قرمز، تعداد گلبولهای سفید، غلظت هموگلوبین، درصد هماتوکریت، اندیسهای گلبولی (MCV, MCH, MCHC) و تعداد پلاکتها توسط دستگاه شمارشگر سلولی سیسمکس^۱ ساخت ژاپن انجام شد. جهت تعیین درصد انواع گلبولهای سفید و تشخیص تفریقی آنها، گسترشهای خونی تهیه و با رنگ رایب رنگ آمیزی شدند (۱۶).

جهت پی‌بردن به وجود همیستگمی معنی‌دار بین سن و پارامترهای مختلف هماتولوژیک، ضرائب همیستگمی میان پارامترهای مختلف و سن به دست آمد.

نتیجه

پارامترهای هماتولوژیک ۲۵۵ رأس گاو بومی نژاد سرابی در گروههای سنی مختلف و در دو جنس نر و ماده مورد سنجش قرار گرفتند. میزان پارامترهای هماتولوژیک گاوهای ماده سرابی در سنین مختلف در جدول ۱ نشان داده شده است. میزان پارامترهای هماتولوژیک گاوهای نر سرابی در سنین مختلف در جدول ۲ نشان داده شده است. میزان پارامترهای هماتولوژیک گاوهای سرابی بر حسب جنس در جدول ۳ نشان داده شده است. نتایج به دست آمده از آنالیز آماری

پارامترهای هماتولوژی خون گاوهای ماده سرابی بر حسب سن نشان می‌دهد که سن بر روی تعداد گلبولهای قرمز، هموگلوبین، هماتوکریت، MCHC, MCV, MCH، درصد و تعداد مطلق نوتروفیل، درصد و تعداد مطلق لنفوسیت، درصد و تعداد مطلق آنوزینوفیل، درصد و تعداد مطلق بازوفیل، درصد و تعداد مطلق نوتروفیل و نسبت ($\frac{M}{N}$) اثر معنی‌دار ($P < 0/05$) دارد (جدول ۱).

نتایج به دست آمده از آنالیز آماری پارامترهای هماتولوژیک خون گاوهای نر سرابی بر حسب سن نشان می‌دهد که سن بر روی تعداد گلبولهای قرمز، هموگلوبین، PCV, MCV, MCH، تعداد پلاکت، درصد و تعداد مطلق آنوزینوفیل و درصد باند نوتروفیل اثر مهمی داشته و گروههای سنی کمتر از ۶ ماه و ۶-۱۸ ما با یکدیگر اختلاف آماری معنی‌دار ($P < 0/05$) نشان می‌دهند (جدول ۲).

نتایج به دست آمده از آنالیز آماری پارامترهای هماتولوژی گاوهای سرابی نشان می‌دهند که دو جنس نر و ماده از نظر تعداد گلبولهای قرمز، MCV, MCH، تعداد پلاکتها، تعداد گلبولهای سفید، تعداد مطلق نوتروفیل، لنفوسیت و مونوسیت و درصد آنوزینوفیل اختلاف معنی‌دار ($P < 0/05$) دارند (جدول شماره ۳).

بحث

نتایج به دست آمده نشان می‌دهند که تعداد طبیعی گلبولهای قرمز خون

عکس شماره ۱- قسمتی از محوطه مرکز پشتیبانی گاو بومی (سرابی) مرکز تحقیقات دامپروی حکیمیه کرج وابسته به وزارت جهاد سازندگی (عکس گاوهای ماده سرابی)

گاوهای بومی سرابی (۱۰۶/۱۰۷ ± ۶/۴۹ می باشد. نتیجه به دست آمده با نتایج Ferguson و همکاران (۱۹۴۵)، Doxey (۱۹۸۳)، Coles (۱۹۸۶)، Jain (۱۹۸۶)، Benjamin (۱۹۸۹)، Muniandy و همکاران (۱۹۹۰)، Meyer و همکاران (۱۹۹۲) و Perman و Weiss (۱۹۹۲) و Jain (۱۹۹۳) هماهنگی و مطابقت دارد (۵، ۷، ۸، ۱۰، ۱۶، ۱۷، ۲۷، ۴۱، ۳۰).

غلظت طبیعی هموگلوبین خون گاوهای بومی سرابی ۱۰/۸۸ ± ۰/۸۷ g/dl به دست آمد. نتیجه به دست آمده با نتایج Calhoun (۱۹۵۵)، Jain (۱۹۸۶)، Duncan و Prasse (۱۹۸۶)، Benjamin (۱۹۸۹) و Meyer و همکاران (۱۹۹۲)، Weiss و Perman (۱۹۹۲) و Jain (۱۹۹۳) هماهنگی و مطابقت دارد (۵، ۶، ۹، ۱۶، ۱۷، ۲۷ و ۴۱). بر خلاف نتیجه به دست آمده بر روی میزان هموگلوبین گاوهای بومی سرابی لوکو^۲ و رزنج^۲ (۱۹۸۶) غلظت طبیعی هموگلوبین خون گاو را در نواحی مرتفع و کوهستانی ۹/۶۶ ± ۰/۰۷۷ g/dl و در نواحی پست ۷/۰۲ ± ۰/۰۶۶ g/dl گزارش کردند (۲۲).

میزان طبیعی هماتوکریت خون گاوهای بومی سرابی ۳۳ ± ۰/۳۹/۳۹٪ به دست آمد. میانگین هماتوکریت گاوهای بومی سرابی از میانگین هماتوکریت اکثر گاوهای نژاد خارجی کمتر می باشد (۵)، ۹، ۱۶، ۲۷ و ۴۱). این مسئله ممکن است ناشی از شرایط محیطی، تغذیه ای یا خصوصیات نژادی گاوهای بومی سرابی باشد. نتیجه به دست آمده در مورد میزان هماتوکریت خون گاوهای بومی سرابی با نتایج Muniandy و همکاران (۱۹۹۰) مطابقت و هماهنگی دارد (۳۰).

میزان طبیعی حجم متوسط گلبولی (MCV) خون گاوهای بومی سرابی ۴۵/۴۶ ± ۰/۳۹ fl می باشد. نتیجه به دست آمده با نتایج Jain (۱۹۸۶)، Coles (۱۹۸۶)، Meyer و همکاران (۱۹۹۲) و Perman و Weiss (۱۹۹۲) هماهنگی و مطابقت دارد (۷، ۱۶، ۲۷ و ۴۱).

میزان طبیعی هموگلوبین متوسط گلبولی (MCH) خون گاوهای بومی سرابی ۱۲ pg ± ۱۶/۹۶ به دست آمد. نتیجه به دست آمده با نتایج Jain (۱۹۸۶)، Duncan و Prasse (۱۹۸۶)، Benjamin (۱۹۸۹) و Weiss و Perman (۱۹۹۲) هماهنگی و

دارد (۵، ۷، ۸، ۹، ۱۶، ۱۷ و ۲۷).

درصد و تعداد مطلق آنوزینوفیلیهای خون گاوهای بومی سرابی به ترتیب ۱۱ ± ۰/۱۱٪ و ۱۷ ± ۰/۱۷ (x ۱۰^۳/μL) به دست آمد. مقایسه نتایج به دست آمده در مورد درصد و تعداد مطلق آنوزینوفیلیهای خون گاوهای بومی سرابی با گاوهای نژاد خارجی نشان می دهد که درصد و تعداد مطلق آنوزینوفیلیهای خون گاوهای سرابی کمتر از گاوهای نژاد خارجی می باشد (۵، ۷، ۹، ۱۶ و ۲۷).

Doxey (۱۹۸۳) درصد طبیعی آنوزینوفیلیهای خون گاو را (۲۰-۲۰٪) و Coles (۱۹۸۶) ۱۵-۲۰٪ و Duncan و Prasse (۱۹۸۶) ۲۰-۲۰٪ گزارش کردند (۸، ۹).

درصد و تعداد مطلق منوسیتهای خون گاوهای بومی سرابی به ترتیب ۱۱ ± ۰/۱۱٪ و ۱۰ ± ۰/۱۰ (x ۱۰^۳/μL) به دست آمده با نتایج Moore (۱۹۴۶)، Doxey (۱۹۸۳)، Duncan و Prasse (۱۹۸۶)، Coles (۱۹۸۶) و Meyer و همکاران (۱۹۹۲) و Weiss و Perman (۱۹۹۲) هماهنگی و مطابقت دارد (۷، ۹، ۲۷، ۲۸ و ۴۱).

درصد و تعداد مطلق بازوفیلیهای خون گاوهای بومی سرابی به ترتیب ۱ ± ۰/۰۱٪ و ۱ ± ۰/۰۱ (x ۱۰^۳/μL) به دست آمده نتیجه

(۱۹۸۶) Benjamin (۱۹۸۹)، Meyer و همکاران (۱۹۹۲)، Weiss (۱۹۸۶)، Duncan، Prasse (۱۹۸۶)، Benjamin (۱۹۸۹)، Muniandy (۱۹۹۰)، Perman (۱۹۹۲) و Jain (۱۹۹۳) هماهنگی و مطابقت دارد (۵، ۷، ۱۰، ۱۶، ۱۷، ۲۷ و ۴۱).

درصد و تعداد مطلق نوتروفیلیهای خون گاوهای بومی سرابی به ترتیب ۵۶ ± ۰/۵۶٪ و ۰/۰۸ (x ۱۰^۳/μL) ± ۲/۹۸ به دست آمد. نتیجه به دست آمده با نتایج Calhoun (۱۹۵۵)، Doxey (۱۹۸۳)، Meyer، Jain و همکاران (۱۹۹۲)، Weiss و Perman (۱۹۹۲) و Jain (۱۹۹۳) هماهنگی و مطابقت دارد (۵، ۸، ۱۶، ۱۷، ۲۷، ۳۰ و ۴۱).

درصد و تعداد مطلق لنفوسیتهای خون گاوهای بومی سرابی به ترتیب ۵۸ ± ۰/۵۸٪ و ۴۴/۴۱ ± ۰/۰۹ (x ۱۰^۳/μL) ± ۶/۱۵ به دست آمد. نتیجه به دست آمده با نتایج Doxey (۱۹۸۳)، Duncan و Prasse (۱۹۸۶)، Coles (۱۹۸۶)، Benjamin (۱۹۸۶)، Meyer و همکاران (۱۹۹۲) و Jain (۱۹۹۳) هماهنگی و مطابقت

مطابقت دارد (۵، ۹، ۱۶ و ۴۱).

میزان طبیعی غلظت هموگلوبین متوسط گلبولی (MCHC) خون گاوهای بومی سرابی ۲۶ ± ۰/۲۶ g/dl و ۵۹ ± ۰/۲۷ به دست آمد. میانگین میزان MCHC خون گاوهای بومی سرابی از میانگین میزان MCHC خون اکثر گاوهای نژاد خارجی کمی بیشتر می باشد. این مسئله ناشی از کمتر بودن میزان هماتوکریت (PCV) گاوهای بومی سرابی نسبت به گاوهای نژاد خارجی می باشد (۱۶).

تعداد طبیعی پلاکتهای خون گاوهای بومی سرابی ۱۱/۵۳ (x ۱۰^۳/μL) ± ۳۵۱/۸۰ به دست آمد.

نتیجه به دست آمده با نتایج Jain (۱۹۸۶)، Duncan و Prasse (۱۹۸۶) و Meyer و همکاران (۱۹۹۲) هماهنگی و مطابقت دارد (۹، ۱۶ و ۲۷). محدوده طبیعی پلاکتهای خون گاو در منابع خارجی ۱۰۰-۸۰۰ (x ۱۰^۳/μL) گزارش شده است (۹، ۱۶، ۱۷ و ۲۷).

تعداد طبیعی گلبولهای سفید خون گاوهای بومی سرابی ۲۴ (x ۱۰^۳/μL) ± ۹/۸۵ به دست آمد. نتیجه به دست آمده با نتایج Ferguson و همکاران (۱۹۴۵)، Coles (۱۹۸۶) و Jain

۸۴۹ رأس گاو هلشتاین - فریزین از سن ۲ تا ۱۳ سالگی مشاهده شده است (۱۶). علت اصلی کاهش تعداد کل لکوسیتها با گذشت سن، کاهش تعداد مطلق لنفوسیتها می باشد (۱۶).

در گاوهای بومی سرابی توأم با افزایش سن تعداد مطلق نوتروفیلهای خون کاهش می یابد ($r = -0.209$) و ($P < 0.001$). علت بالا بودن تعداد نوتروفیلها و نسبت $\frac{N}{L}$ در هنگام تولد بالا بودن سطح کورتیکوسترئوئیدها در خون در هنگام تولد است. در طول اولین سال زندگی، تعداد نوتروفیلها رو به کاهش و تعداد لنفوسیتها رو به افزایش میرود و نسبت $\frac{N}{L}$ بعد از این مدت به 0.3 می رسد (۱۶). در گاوهای سرابی گروههای سنی مختلف دارای درصد و تعداد لنفوسیتهای متفاوتی بوده اند و سن اثر مهمی بر روی درصد و تعداد لنفوسیتهای خون داشته است ($P < 0.05$).

در گاوهای بومی سرابی توأم با افزایش سن، درصد و تعداد مطلق انوزینوفیلهای خون افزایش می یابند ($r = 0.186$ و $r = 0.280$ و $P < 0.001$).

Holman گزارش می کند که تعداد انوزینوفیلهای خون توأم با افزایش سن تغییر می کنند (۱۵).

افزایش درصد و تعداد مطلق انوزینوفیلهای خون توأم با افزایش سن ممکن است به دلیل تماس بیشتر دام در طول سالهای زندگی با عوامل آلرژیک و انگلی باشد. بالطبع با تماس بیشتر حیوان با این عوامل و ترشح هیستامین، انوزینوفیلها در خون بیشتر خواهند شد (۱۴ و ۲۶).

Silva و همکاران (۱۹۹۲) طی تحقیقی بر روی گاو و گاو میش اظهار داشتند که تعداد لنفوسیت تام توأم با افزایش سن کاهش می یابد (۳۸). این محققین افزایش درصد و تعداد مطلق نوتروفیلها و انوزینوفیلهای خون را همراه با افزایش سن نیز گزارش کردند (۳۸).

سن اثر متفاوتی بر روی درصد و تعداد مطلق بازوفیلهای خون دارد. محققین خارجی نیز معتقدند تعداد بازوفیلهای خون گاو پائین تر از آن حدی است که بتوان تاثیر سن را بر روی آنها بررسی کرد (۱۶).

تعداد گلبولهای قرمز گاوهای ماده سرابی ($1.06 \times 10^{12}/L$) 0.6 ± 0.25 و گاوهای نر سرابی ($1.06 \times 10^{12}/L$) 0.5 ± 0.14 می باشد و اختلاف بین این دو معنی دار است ($P < 0.051$). همانطور که مشاهده می شود تعداد

عکس ۲- قسمتی از محوطه مرکز پشتیبانی گاو بومی (سرابی) مرکز تحقیقات دامپروری حکیمیه کرج وابسته به وزارت جهاد سازندگی (عکس گاوهای ماده سرابی)

با افزایش سن تعداد گلبولهای قرمز کاهش می یابد که طبق مکانیسم جبرانی MCV و نیز MCH افزایش می یابد (۷ و ۱۶).

MCHC در خون گاوهای بومی سرابی بعد از ۶ ماهگی یعنی در سن ۱۸-۶ ماهگی افزایش یافته و سپس با افزایش سن کاهش ($r = -0.393$) و ($P < 0.001$) می یابد. این مسئله ممکن است به دلیل افزایش بارز MCV توأم با افزایش سن باشد که توسط Jain در سال ۱۹۸۶ اظهار شده است (۱۶).

Merlin (۱۹۸۶) طی تحقیقی اظهار داشت که با افزایش سن در گاوهای زبو تعداد RBC کاهش و میزان MCV افزایش می یابد (۲۶). Vestweber و همکاران (۱۹۹۱) گزارش کردند که در گاو میشهای کوهان دار آمریکائی توأم با افزایش سن، MCV و MCH افزایش می یابند (۴۰).

تعداد گلبولهای سفید خون گاوهای بومی سرابی از ($1.02 \times 10^9/L$) 0.7 ± 0.96 در سن < 6 ماه به ($1.02 \times 10^9/L$) 0.38 ± 0.77 در سن > 6 ماه کاهش یافته است. کاهش وابسته به سن در تعداد کل لکوسیتها، نوتروفیلها و لنفوسیتها در

PCV در گاوهای شیری نژاد هلشتاین بین سنین ۱-۱۰ سالگی گزارش کردند (۴۲).

Daniel و Mulei (۱۹۸۹) گزارش کرده اند که کاهش مقادیر PCV و هموگلوبین بعد از زایمان در گاوهای مسن بیشتر از کاهش این مقادیر پس از زایمان در گاوهای جوان است (۲۹). نتایج به دست آمده در مورد تعداد گلبولهای قرمز، هموگلوبین و PCV خون گاوهای نر سرابی با نتایج اکثر محققین خارجی همخوانی و مطابقت دارد (۱۶، ۳۲، ۳۴، ۴۲).

در گاوهای بومی سرابی با افزایش سن، MCV افزایش ($r = 0.089$)، MCHC کاهش ($r = 0.393$) می یابد ($P < 0.001$). نتایج این تحقیق در مورد MCV، MCH و MCHC در پاره ای موارد با نتایج محققین خارجی همخوانی و تطابق داشته و در پاره ای موارد همخوانی ندارد. Jain (۱۹۸۶) اظهار داشت MCH و MCHC با گذشت سن در گاوهای نژاد هر فورده افزایش می یابد در حالیکه MCV به طور متناقضی با سن تغییر می کند (۱۶).

به دست آمده با نتایج Doxey (۱۹۸۳)، Jain (۱۹۸۶)، Meyer و همکاران (۱۹۹۲) و Weiss و Perman (۱۹۹۲) هماهنگی و مطابقت دارد (۸، ۱۶، ۲۷، ۴۱).

درصد و تعداد مطلق باندنوتروفیلهای خون گاوهای بومی سرابی به ترتیب $0.4 \pm 0.04\%$ و ($1.02 \times 10^9/L$) 0.4 ± 0.04 به دست آمد. نتیجه به دست آمده با نتایج Doxey (۱۹۸۳)، Coles (۱۹۸۶)، Jain (۱۹۸۶) و Meyer و همکاران (۱۹۹۲) هماهنگی و مطابقت دارد (۷، ۸، ۱۶، ۲۷).

نسبت $\frac{N}{L}$ خون گاوهای بومی سرابی 0.1 ± 0.49 به دست آمد. نتیجه به دست آمده با نتایج Jain (۱۹۸۶) و Benjamin (۱۹۸۹) هماهنگی و مطابقت دارد (۵ و ۱۶).

Jain (۱۹۸۶) اظهار داشت که تعداد گلبولهای قرمز با گذشت سن کاهش می یابد و در تعدادی از گاوها تا آستانه کم خونی پائین می آید. بویژه در گاوهای شیری که تولید شیر بالائی دارند (۱۶). نتایج به دست آمده در این تحقیق با نتایج محققین فوق همخوانی و تطابق دارد.

Wingfield و Tumbleson (۱۹۷۳) کاهش تدریجی وابسته به سن را در تعداد گلبولهای قرمز، هموگلوبین و

- Malaysia. J. Vet. Mala. 2: 127-132.
- 31- Nie, N.H.; Hadliahull, C.; Jenkins, J.G.; Steinbrenner, H.; Bent, D.H. 1975. SPSS: Statistical package for the social sciences. 2nd ed. New York, McGraw-Hill Book Co.
- 32- Nonnan, T.R. 1978, Effect of age, season and reproductive activity of hemograms of female herford cattle. Am. J. Vet. Res. 39: 433.
- 33- Pelletier, G. Tremblay, A.V.; Helie, P., 1985; Factors affecting the metabolic profile of dairy Cows. Can. Vet. J. 26: 306-311.
- 34- Penny, R.H.C. 1966, Hematological values for the clinically normal bull. Brit. Vet. J. 122: 239.
- 35- Pereira, J.L.; Orden, M.A.; Fernandez del palacio, M.J.; Barreiro, A.; Diez, I.; Gonzalo, J.M. 1987, Haematological variation related to gestation and age in the autochthonous bovine breed *Bianca cacerena*. Vet. Bull. Abst. No: 5574.
- 36- Rowlands, G.J.; Little, W.; Manston, R.; Dew, S.M. 1974, The effect of season on the composition of the blood of lactating and non lactating cows as revealed from repeated metabolic tests on 24 dairy herds. J. Agric. Sci. Camb. 83: 27-35.
- 37- Saccon, N.; Arrigoni, C.; Sartorelli, P. 1991, Haematological and blood chemical changes in cattle on alpine pasture. Vet. Bull. Abst. No: 950.
- 38- Silva, M.B.; D'angelino, J.L.; Araujo, W.P.; Galhardo, M.; Garcia, M.; Birgel, E.H. 1992, Leukogram of buffaloes reared in the Ribeira valley, Sao paulo State. Influence of age and breed. Braz. J. Vet. Res. Anim. Sci. 29: 121-129.
- 39- Skrzypek, R.; Jarmuz, W.; Slosarz, P. 1992, Changes of body weight and blood diagnostic parameters in dairy calves of different genotypes. Genetica polonica. 33: 301-307. Vet. Bull. Abst. No: 4216.
- 40- Vestwebr, J.G.; Johnson, D.E.; Merrill, G.L.; Staats, J.J. 1991, Hematological and blood chemistry profiles of American bison grazing on konza prairie of Kansas. J. Wild. Dis. 27: 417-420.
- 41- Weiss, D.J.; perman, V. 1992, The veterinary clinics of North America. Food Animal practice. physical Examination. 8: 411-428. W.B. Saunders Co. philadelphia.
- 42- Wingfield, W.E., and Tumbleson, M.E. 1973, Hematologic parameters, as a function of age, in female dairy cattle. Cornell Vet. 63: 72.
- C.G. 1992, Critical differences of clinical chemical components in blood from red danish dairy cows based on weekly measurements. J. Comp. Pathol. 107: 373-378.
- 19- Junid, M.; Krad, H. 1987, Some blood values of pregnant and non pregnant dairy cattle (Holstein-Friesian) in syrien (Kurzmitteilung). Vet. Bull. Abst. No: 1738.
- 20 - Katunguka-Rwakishaya, E.; Larkin, H.; Kelly, W.R. 1985, Some haematological and blood biochemical components in conventionally - reared calves. Iri. Vet. J. 39: 118-123.
- 21- Lee, A.J.; Twardock, A. R.; Bubar, R.H.; Hall, J.E.; and Davis, C.L. 1978, Blood metabolic profiles: Their use and retention to nutritional state of dairy cows. J. dairy sci. 61: 1652-1670.
- 22- Luku, S.; Resnja, X. 1986, Determining the number of erythrocytes and the haemoglobin content of blood in *Laramane Zeze* cows. Vet. Bull. Abst. No: 7401.
- 23- Lumsden, J.H.; Mullen, K. and Rowe, R. 1980, Hematology and biochemistry reference value for female holerstein cattle. Can. J. Comp. Med. 44: 24.
- 24- Maach, L.; Grunder, H.D.; Faio, A. 1991, Cells and constituents of blood from clinically healthy blackpied calves in Morocco. Vet. Buil. Abst. No: 6140.
- 25- Mahmood, S.; Sharma, B.; Biswas, J.C.; Koul, G.L. 1991, Level of cholesterol, alkaline phosphatase and leukocyte count in crossbred cows during different reproductive phases. Ind. Vet. Med. J. 15: 296-298.
- 26- Merlin, P. 1986, Haematological norms for Gudali Zebu on the high plateaux of north-western Cameroon. Vet. Bull. Abst. No: 1026.
- 27- Meyer, D.J.; Coles, E.H., Rich, L.J. 1992, Veterinary laboratory medicine. Interpretation and diagnosis. 1st ed. W.B. Saunders Co. Philadelphia.
- 28- Moore, G.R. 1946, The blood picture in cases of retained fetal membranes in cattle. J. Amer. Vet. Med. Ass. 109: 39.
- 29- Mulei, C.M.; Daniel, R.C.W. 1989, Effect of age and calving season on blood composition changes of dairy cows during late pregnancy and early lactation. Ind. J. Anim. Sci. 59: 1026-1028.
- 30- Muniandy, N.; Cheah, T.S.; Mahadi, Y.; Palanisamy, K. 1990, Reference values in blood chemistry and haematology for crossbred calves in peninsular P., Arrigoni, C. 1987, Comparison of some haematological and blood chemical values of dairy cows and heifers during pregnancy and lactation. Clin. Vet., 110: 247-256.
- 4- Baranow-Baranowski, S.; Jankowiak, D.; Janus, K.; klata, W.; Orowicz, W.; Skrzypezak, W. F. 1988. Some Physiological and biochemical indices in the blood serum of cows in the perinatal period and in the blood of their calves. I. Haematocrit, haemoglobin, and some indices of energy metabolism and the acid-base equilibrium. Vet. Bull. Abst. No: 554.
- 5- Benjamin, M.M. 1989. Outline of veterinary clinical pathology. 3rd ed. The Iowa State University press. Ames, Iowa, U.S.A.
- 6- Calhoun, M.L. 1955, A cytological study of costal marrow. III. Hemograms of the horse and cow. Am. J. Vet. Res. 16: 297.
- 7- Coles, E. H. 1986, Veterinary clinical pathology. 4th Ed. W.B. Saunders Co. Philadelphia.
- 8- Doxey, D.L. 1983, Clinical pathology and diagnostic procedures. 2nd ed. Bailliere Tindall. London.
- 9- Duncan, J.R., Prasse, K.W. 1986, Veterinary laboratory medicine. Clinical pathology. 2nd ed. Iowa state University press. Ames, Iowa, USA.
- 10- Ferguson, L.C. 1945, On variation in the blood cells of healthy cattle. J. Infect. Dis. 76: 24.
- 11- Gartner, R.J.W.; Ryley, J.W., and Beattie, E. 1966, Value and variation of blood constituents in grazing herford cattle. Res. Vet. Sci. 7: 424.
- 12- Greatorex, J.C. 1957, Observation on the haematology of calves and various breeds of adult dairy cattle. Brit. Vet. J., 113: 29, 65, 469.
- 13- Gujar, B.V.; Latif, A.; Vadodaria, V. P.; Shukla, K. P. 1990, Haematological and blood biochemical profiles of fertile and non-fertile estruses in kankrej heifers. Ind. J. Anim. Repro. 11: 117-120.
- 14- henry, J.B. 1991, Clinical & diagnosis management by lab methods. 18th ed. W.B. Saunders Co., Philadelphia.
- 15- Holman, H.H. 1955, The blood picture of the cow. Brit. Vet. J. 111: 440.
- 16- Jain, N.C. 1986, Schalm's veterinary hematology, 4th ed. Lea & Febiger, Philadelphia.
- 17- Jain, N.C. 1993, Essentials of veterinary Hematology. 1st ed. Lea & Febiger. Philadelphia.
- 18- Jensen, A.L.; Houe, H.; Nielsen, گلبولهای قرمز در جنس تر بیشتر است که به دلیل اثر خونسازی تستوسترون در جنس نر و اثر مهاری استروژن بر خونسازی در جنس ماده می باشد (۱۶و۷).
- Maach** و همکاران (۱۹۹۱) تفاوت‌های معنی دار مشابهی با نتایج تحقیق به دست آمده بر روی گاوهای بومی سرابی از نظر تعداد گلبولهای قرمز، میزان هموگلوبین، هماتوکریت و اندیسهای گلبولی (MCV, MCH, MCHC) در دو جنس نر و ماده گاوهای سالم گزارش کردند (۲۴).
- تعداد پلاکتهای خون گاوهای ماده سرابی $12/72 \times 10^3/\mu l$ و $23/79 \pm 23/56 \times 10^3/\mu l$ سرابی نر سرابی $23/56 \times 10^3/\mu l$ به دست آمد و اختلاف بین این دو معنی دار است ($P < 0/05$). همانطور که ملاحظه می شود تعداد پلاکتهای گاوهای نر سرابی بیشتر از گاوهای ماده سرابی می باشد. با توجه به اینکه در مغز استخوان مگاکار یوسیتها در مجاورت سینوسهای مغز استخوان و در کنار سلولهای پیش ساز گلبولهای قرمز قرار دارند از این رو شاید به همان دلیل که تستوسترون با تاثیر تحریکی مثبت بر پیش سازهای گلبولهای قرمز در جنس نر سبب افزایش خونسازی می شود بر مگاکار یوسیتها نیز موثر بوده و سبب افزایش معنی دار پلاکتهای در جنس نر شود (۱۴). تعداد گلبولهای سفید گاوهای نر سرابی بیشتر از گاوهای ماده سرابی می باشد. با توجه به اینکه گاوهای نر از فعالیت بدنی، شرارت و تحرک بیشتری نسبت به گاوهای ماده برخوردارند از این رو این امر سبب حاجاتی بیشتر نوتروفیل‌های حاشیه عروق خونی به داخل عروق خونی و در نتیجه بالاتر رفتن تعداد نوتروفیل‌های خون محیطی می شود (۱۴).
- بالاتر بودن تعداد مطلق نوتروفیلها و لنفوسیت‌های خون محیطی گاوهای نر سرابی نسبت به گاوهای ماده سرابی ناشی از بالاتر بودن تعداد گلبولهای سفید خون گاوهای نر سرابی می باشد.
- تشکر و قدردانی**
- بدینوسیله از زحمات و همکاری صمیمانه سرپرست و کارکنان محترم مرکز پشتیبانی گاو بومی (سرابی) حکیمیه کرخ وابسته به وزارت جهاد سازندگی و همچنین زحمات و همکاری جناب آقای دکتر رضا امامی دوست از معاونت امور دام وزارت جهاد سازندگی و همکاری صمیمانه از مابینگاه بیمارستان امیر کبیر تهران به خصوص جناب آقای دکتر ملک احمدی و سرکار خانم خالدی از دانشکده دامپزشکی شیراز صمیمانه تشکر و قدردانی می شود.
- پاورقی‌ها**
- 1- Sysmex 2- Luku 3- Resnja
- منابع مورد استفاده**
- 1- Adams, R., Garry, F.B.; Aldridge, B.M.; Holland, M.D.; odde, K.G. 1992. Hematologic values in newborn beef calves. Am. J. vet. Res., 53: 944-950.
- 2- Amano, H.; Takesima, Y.; Nitta, M.; Mabuti, T.; Tokuti, T.; Yagi, T. 1992, Relationship of haematocrit values to age, stage of lactation, and nutrition of dairy cows and to environmental temperature. J. Jap. Vet. Med. Assoc., 45: 467-470.
- 3- Baglioni, T., Agnes, F.; sartorelli,

عدم رشد مناسب در جوجه‌های مذکور کاملاً مشهود بود و یک مورد شکل بالینی تنفسی دیده شد. در کالبدگشائی این جوجه کدورت و تورم کیسه‌های هوایی و پرخونی خفیف نای همراه با حضور انگل مشاهده گردید. مدفوع این جوجه‌ها همانند موارد طبیعی بیماری از رنگ و قوام عادی برخوردار بود.

۳- شناورسازی با محلول شکر شیترو میکرومتری

با کمک این روش اوسیسیتها با ساختمان تخم‌مرغی شکل خاص خود و با تلاؤ صورتی رنگ مشاهده می‌شدند. با استفاده از میکرومتری، متوسط ابعاد ۱۰۰ اوسیسیت ۶/۲×۴/۸ میکرون محاسبه گردید.

۴- هیستوپاتولوژی

تمامی نمونه‌های تهیه شده از بورس و تعدادی از نمونه‌های نای به دست آمده از آلودگیهای تجربی، آلودگی شدید به انگل را نشان می‌دادند (اشکال ۲ و ۳).

۵- رنگ آمیزی مپاکرین

در مشاهده نمونه‌های رنگ آمیزی شده با کمک میکروسکپ فلورسنت وجود انگل به خوبی تشخیص داده شد.

با توجه به بررسیهای فوق وجود انگل کریپتوسپوریدیوم در مرغداری مذکور (و بعد از آن در تعداد دیگری از مرغدریهای اطراف شیراز به اثبات رسید.

با توجه به شکل و اندازه انگل، محل جایگزینی انگل در نمونه‌های طبیعی اخذ شده از مرغداری (بورس و کلواک) و تکرار ضایعات انگل در آلودگیهای تجربی (بورس، کلواک، نای و کیسه‌های هوایی) گونه جدا شده از مرغداری مذکور *C. baileyi* می‌باشد.

بحث

در این بررسی علاوه بر رنگ آمیزی زیل نیلسون تعدیل یافته، جهت تأیید تشخیص و شناسائی گونه از روشهای ایجاد آلودگی تجربی، شناورسازی با استفاده از محلول شکر اشباع، بررسی ضایعات بافتی توسط میکروسکپ نوری و رنگ آمیزی و مشاهده با میکروسکپ فلورسنت کمک گرفته شد که در همه موارد وجود انگل کریپتوسپوریدیا به اثبات رسید، متعاقباً در ۳ مرغداری گوشتی دیگر نیز این انگل مورد شناسائی قرار گرفت.

در اولین بررسی آلودگی به انگل کریپتوسپوریدیوم در بورس و کلواک و در جوجه‌های گوشتی مبتلا به گامبورو مشاهده گردید. علائم بالینی و تلفات گله در حد بیماری گامبورو بود و به دنبال آن CRD-Coli نیز بر مشکلات گله افزود و لذا نقش انگل در تلفات و ضایعات گله به درستی معلوم نشد. در

گرفتند. تمامی نمونه‌ها به طریقه هماتوکسیلن وانوزین رنگ آمیزی شدند و به وسیله میکروسکپ نوری مشاهده گردیدند.

ه- تعدادی از گسترشهای تهیه شده از آلودگیهای تجربی به روش رنگ آمیزی مستقیم فلورسنت - روش مپاکرین (۱۹) رنگ آمیزی شدند و با کمک میکروسکپ فلورسنت مورد بررسی قرار گرفتند.

نتایج

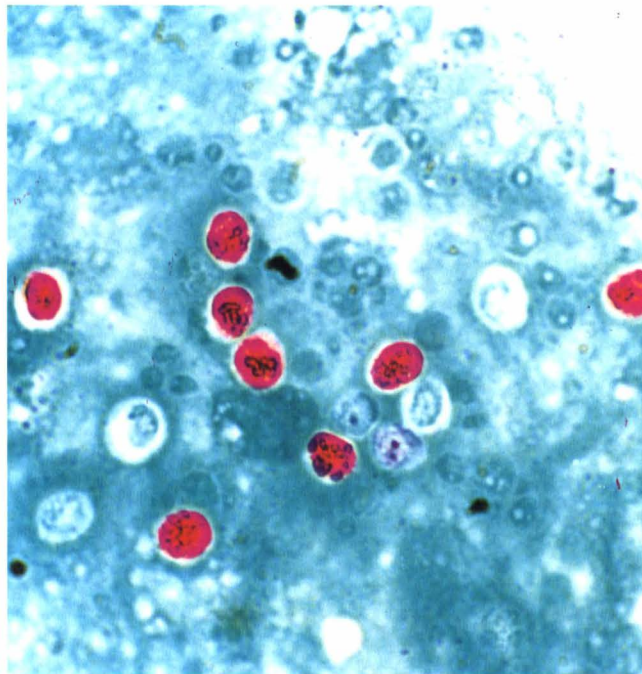
۱- رنگ آمیزی زیل نیلسون تعدیل یافته توسط هنریکسن

در اکثر نمونه‌های مورد بررسی از گله مبتلا و در تمامی جوجه‌هایی که به طور تجربی آلوده شده بودند انگل در مخاط بورس، کلواک و مدفوع مشاهده می‌شد، در تعدادی از موارد تجربی آلودگی در نای و کیسه‌های هوایی نیز به چشم می‌خورد (شکل ۱).

۲- آلودگی تجربی

تمامی جوجه‌های آلوده شده از راه خوراکی (چینه‌دان) از روز پنجم پس از آلودگی انگل را در بورس، کلواک و مدفوع نشان می‌دادند و در تعدادی از آنها نیز وجود انگل در نای و کیسه‌های هوایی مشاهده گردید (شکل‌های ۲ و ۳).

شکل ۱- اوسیسیت‌های کریپتوسپوریدیوم در گسترش تهیه شده از بورس فابریسیوس، ۷ روز پس از آلودگی تجربی رنگ آمیزی زیل نیلسون تعدیل یافته توسط هنریکسن

۴- ثابت کردن مختصر بوسیله شعله
۵- رنگ آمیزی با کربول فوشین غلیظ (۱/۵-۱ گرم فوشین بازیک را در ۱ ml الکل اتیلیک حل کرده و سپس ۱۰-۹۰ ml فنل ۵ درصد به آن اضافه می‌گردد) به مدت ۲۰ تا ۶۰ دقیقه بدون حرارت

۶- شستشوی اسلاید با آب
۷- بی‌رنگ کردن کربول فوشین با اسیدسولفوریک ۱۰-۲۰ درصد به مدت ۲۰ تا ۶۰ ثانیه همراه با تکان دادن اسلاید

۸- شستشو با آب
۹- رنگ آمیزی زمینه اسلاید با سبز ملاشیت ۵ درصد به مدت ۵ دقیقه
۱۰- شستشو با آب

۱۱- خشک کردن در دمای اتاق
در این رنگ آمیزی، زمینه به رنگ سبز و اوسیسیتها به رنگ قرمز در می‌آیند. جهت تأیید تشخیص و شناسائی گونه انگل به غیر از روش رنگ آمیزی زیل نیلسون تعدیل یافته چهار روش دیگر نیز به شرح زیر به کار گرفته شد:

ب- تعداد ۱۰ قطعه از جوجه‌های حساس ۲ روزه (در ۴ تکرار) با نمونه‌های جدا شده از بورس‌های مبتلا از راه خوراکی (داخل چینه‌دان) آلوده شدند (۷، ۱۴، ۱۵ و ۱۶) از روز پنجم پس از آلودگی، به وسیله رنگ آمیزی زیل نیلسون تعدیل یافته توسط هنریکسن، بورس، کلواک و مدفوع جوجه‌ها از نظر وجود انگل بررسی شدند. ج- با استفاده از روش شناور سازی با محلول شکر اشباع (۵ و ۷)، اوسیسیت‌های کریپتوسپوریدیوم با کمک میکروسکپ نوری به رنگ صورتی خاص خود (در این روش) مشاهده می‌شوند. روش شناورسازی با محلول شکر شیترو ۱ به شرح زیر است.

۱- ۱ ml از سوسپانسیون صاف شده مدفوع با ۱۰ ml از محلول شکر شیترو (۵۰۰ گرم شکر، ۳۲۰ ml آب و ۶/۵ گرم فنل) در لوله سانتریفوژ به خوبی مخلوط می‌شوند.

۲- در لوله‌های فوق الذکر به مدت ۱۰ دقیقه در ۵۰۰ xg سانتریفوژ می‌گردند (جهت جلوگیری از ایجاد آئروسول لوله‌های سانتریفوژ باید حاوی سرپوش باشند به خصوص در کار با گونه پارویوم).

۳- برداشت سطحی با کمک پیپت پاستور یا انس حلقوی.

۴- انتقال به روی اسلاید و گذاشتن لامل روی آن.

بهتر است نمونه‌های تهیه شده در میکروسکپ فاز کنتراست و در عرض ۱۵ دقیقه مشاهده شوند. در مطالعه حاضر نمونه‌های تهیه شده به روش فوق با استفاده از میکروسکپ نوری مورد بررسی قرار گرفتند و با کمک میکرومتر ابعاد ۱۰۰ اوسیسیت اندازه گیری شد.

د- تعدادی از جوجه‌ها در فاصله ۵-۱۲ روز پس از آلودگی تجربی کشته شدند و بورس و نای آنها از نظر هیستوپاتولوژی مورد بررسی قرار